

РЕШЕНИЕ

№ 3691

гр. София, 03.06.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 39 състав,
в закрито заседание на 03.06.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Миглена Николова

като разгледа дело номер **4991** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 294 и сл. от АПК.

Делото е образувано на 03.06.22г, по жалба вх.№ РТР21-ГР94-824-/7/01.06.22г на [фирма]-С. с представляващ П. А. М. и с проц.представител адв. Д.Д. против Заповед № РТР22-РД56-483/18.05.22г на Кмет на район „Т.“-СО за насрочване на принудително изпълнение на влязлата в сила Заповед № РД-09-2-248/08.07.14г за изземване на общински недв.имот.

В жалбата, както и в отделна молба с вх.№ 20440/01.06.22г, е направено Особено искане на осн. чл. 166 ал.4 от АПК вр. чл. 65 ал.4 от ЗОС за спиране на изпълнението на обж. Заповед № РТР22-РД56-483/18.05.22г на Кмет на район „Т.“-СО. Твърди се, че предварителното ѝ изпълнение ще причини значително и трудно поправими вреди, тъй като в обекта се извършва ежедневна търговска дейност, а магазинът е зареден със стоки и оборудван.

В жалбата срещу самата Заповед се сочи, че не е налице държане без основание на държавен имот, тъй като жалбоподателят има констативен нот.акт от 2017г. за идеална част от имота.СО няма право да се разпорежда с целия имот, а следва да уреди отношенията си с останалите съсобственици, респ. с него- по реда на чл. 31 ал.2 от ЗС.От 2020г жалбоподателят е входирал в СО молба да изкупи общинския дял от имота, като преписката е висяща.Заповедта има невъзможен предмет, доколкото не може да се иземе идеална част от имот. Заповедта е връчена на жалбоподателя в нарушение, едва на 30.05.22г, като до насрочената дата за принудително изземване-07.06.22г, няма да е изтекъл 14дневния срок по АПК за обжалване на инд.адм.акт.Моли се за отмяна на Заповедта и присъждане на разноски.

Ответникът изразява становище за неоснователност или недопустимост на жалбата срещу Заповедта и моли за отхвърлянето ѝ или оставянето ѝ без разглеждане, тъй като с обж. Заповед законосъобразно се привежда в изпълнение влязла в сила заповед за изземване на имота. Не се изразява становище по Особеното искане за спиране на изп. производство.

Съдът установи от фактическа страна следното:

Със Заповед № РД-09-2-248/08.07.14г на Кмет на район „Т.“-СО, на осн. чл. 65 ал.1 и 2 от ЗОС, е наредено изземване на общински нежилищен имот- ¼ идеална част от магазинно помещение със ЗП 58.60кв.м., ведно с ¼ идеална част от тоалетна със ЗП 2 кв.м., разположени на партерен етаж на сграда в [населено място], [улица], за която собственост СО има съставен АОС № 1619/12г. Имотът се държи без правно основание и се ползва за търговска дейност от [фирма]-С. с представляващ П. А. М. /на когото лично на 02.04.14г е била връчена Покана за доброволно изпълнение изх.№ 94-Д-160/02.04.14г., но не е освободил имота доброволно/. Заповедта е влязла в сила на 28.02.18г- като потвърдена с Решение № 6523/28.10.16г на АССГ, потвърдено с Решение № 2629/28.02.18г на ВАС. С молба от 03.04.21г собствениците на останалата ½ ид. част от магазина- М.З. и Д.Дрозд /инициирали издаването на Заповедта за изземване/ настояват пред Кмета на СО и Кмета на района- Заповедта за изземване да се приведе в изпълнение.

В хода на гореописаното съд. производство, ЕТ „Т.-П. М. снабдява с конст. нот. акт № 119/28.03.17г за собственост по давностно владение на ¼ идеална част от магазина и тоалетната. С молба вх. № СОА20-ТД-26-11863/07.12.20г до Кмета на СО- ЕТ предлага да изкупи идеалната част на СО. С Писмо от 11.01.21г Кметът на СО препраща молбата на ЕТ- на Кмета на район „Т.“/за преценка. С доп. молба ЕТ представя титули за собствеността върху останалата ½ идеална част, като с писмо от 10.05.21г Кметът на СО препраща на Кмета на района доп. документи и моли за разпореждане проверка на място и установяване на всички относими факти. В мотивите на ВАС и АССГ се сочи, че може и правилно е постановено изземване на идеална част от имот, както и че ЕТ не би могъл да придобие по давност част от имота/зо което си е съставил в хода на съд. производство конст. нот. акт/, продължава да има качеството на държател на имота, държи го без правно основание, Заповедта за изземване като влязъл в сила съд. акт подлежи на принудително изпълнение/при липса на доброволно/, а имотни спорове се решават от гражданския съд. С писмо от 12.10.21г Зам. Кметът на СО уведомява Кмета на района и съсобствениците М.З. и Д.Дрозд, че следва пред гражд. съд да се установяват квотите в съсобствеността и изобщо придобиването ѝ.

С обж. Заповед № РТР22-РД56-483/18.05.22г на Кмет на район „Т.“-СО/орган по изпълнението на влязлата в сила Заповед № РД-09-2-248/08.07.14г/ е наредено: извършване на 26.05.22г на оглед от назначена Комисия, която да провери състоянието на имота, да из земе имота на 07.06.22г, да опише наличното в имота имущество и при нужда да предприеме действия за съхранението му. По твърденията в жалбата- обж. Заповед е връчена на служителите на ЕТ на 26.05.22г/когато е правен огледа на обекта/, а на самия ЕТ- на 30.05.22г. По преписката няма данни кога обж. Заповед е връчена на ЕТ.

В привежданата в изпълнение Заповед № РД-09-2-248/08.07.14г е посочено, че същата подлежи на изпълнение в 7мо дневен срок от връчването ѝ, но видно от жалбата- и до 01.06.22г същата не е приведена доброволно в изпълнение/а е влязла в сила на 28.02.21г/.

Видно от изложеното в жалбата- към 01.06.22г ЕТ не е изкупил идеалната част на СО.На 30.05.22г трето лице-наемател на обекта/ключило договор за наем с ЕТ на 10.02.22г, със срок- 09.02.25г/, депозира молба до Кмета на района- да продължи да плаща наем на СО и на съсобствениците М.З. и Д.Дрозд.

Съдът намира от правна страна следното:

Жалбоподателят неправилно счита, че обж. Заповед № РТР22-РД56-483/18.05.22г на Кмет на район „Т.“-СО е инд.адм.акт по чл.21 от АПК, като е издаден на осн. чл. 65 от ЗОС и подлежи на обжалване пред съда в 14дневен срок от връчването ѝ. всъщност такъв акт е влязлата в сила на 28.02.21г - Заповед № РД-09-2-248/08.07.14г на Кмет на район „Т.“-СО , с която на осн. чл. 65 ал.1 и 2 от ЗОС, е наредено изземването. Обж. Заповед е акт на органа по изпълнението, издадена в хода на изп.производство, като подлежи на обжалване по реда на чл. 294 и сл. от АПК.Произнасянето по жалбата е в закрито заседание, с окончателно Решение, като ако Съдът прецени/чл. 297 ал.4 от АПК/, докато се произнесе с Решение- може да спре изпълнението.В настоящия случай Съдът ще се произнесе с Решение незабавно, поради което няма необходимост от постановяване на Определение за спиране- до постановяване на Решението.

Съдът намира обж. Заповед/по естеството си представляваща постановление на органа по изпълнението-чл. 271 ал.6 от АПК/- за правилна и законосъобразна. Налице е влязла в сила Заповед за изземване, т.е. годно изпълнително основание по чл. 268 от АПК. То се привежда от органа по изпълнението/издателя на влезлия в сила адм.акт-чл.271 ал.1 т.1 от АПК/ - в принудително изпълнение/тъй като и до момента липсва доброволно изпълнение/. С обж. Заповед е назначена Комисия по принуд.изпълнение, насрочен е оглед за установяване на състоянието на обекта към 26.05.22г /датата му е минала към настоящия момент, явно е проведен-след като по твърдения на жалбоподателя, на 26.05.22г на служителите му е връчена обж. Заповед/, насрочено е принуд.изпълнение за 07.06.22г.Настоящият състав споделя изводите на ВАС и АССГ /по повод обжалването на самата Заповед за изземване/, че след като е налице влязъл в сила адм.акт- същият подлежи на изпълнение, като имуществени спорове между съсобствениците подлежат на решаване, ако бъде сезиран гражданския съд. Дали може да се иземе идеална част вече е решено от ВАС и преди това от АССГ/може/, поради което възражението за невъзможност на изземване на идеална част се явява неоснователно.Длъжник в изп.производство е именно ЕТ/адресат на заповедта за изземване-чл. 274 ал.2 от АПК/, като жалбата му/ведно с искането за спиране/ е от 01.06.22г, т.е. спазен е 7мо дневния срок по чл. 296 ал.1 от АПК.Тъй като жалбата е от длъжника, не се провежда открито заседание по нея-по арг. от чл. 297 ал.2 от АПК.Определение по молбата за спиране би имало действие само до постановяване на Решението/чл. 297 ал.4 вр. чл. 298 ал.4 от АПК/, като при незабавно постановяване на Решението- спиране е безпредметно/молбата за спиране има предмет, но Определение за спиране не би имало предмет в случая/.

Съдът намира, че обж.Заповед № РТР22-РД56-483/18.05.22г на Кмет на район „Т.“-СО за насрочване на принудително изпълнение на влязлата в сила Заповед № РД-09-2-248/08.07.14г за изземване на общински недв.имот е правилна и законосъобразна, а жалбата е неоснователна. Особеното искане за спиране на изпълнението е допустимо, но неоснователно/не се доказва твърдението за настъпване на трудно поправими и значителни вреди у ЕТ/, освен това предвид незабавното произнасяне на Съда- и безпредметно.Произнасянето по Особеното искане за спиране

е направо с Решението по същество на жалбата /по-тежка форма/, а не с отделно Определение.

При този изход-разноски се дължат на ответника, но той не претендира такива.

Водим от горното и на осн. чл. 298 ал.4 и чл. 297 ал.4 от АПК, Съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ ОСПОРВАНЕТО по жалба вх.№ РТР21-ГР94-824-/7/01.06.22г на [фирма]-С. с представляващ П. А. М. и с проц.представител адв. Д.Д. против Заповед № РТР22-РД56-483/18.05.22г на Кмет на район „Т.“-СО за насрочване на принудително изпълнение на влязлата в сила Заповед № РД-09-2-248/08.07.14г за изземване на общински недв.имот.

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ Особено искане за спиране на изпълнението на Заповед № РТР22-РД56-483/18.05.22г на Кмет на район „Т.“-СО.

РЕШЕНИЕТО е окончателно.

ПРЕПИСИ на страните-незабавно.

Съдия: